

คำอธิบายสัญลักษณ์คำย่อ

การใช้อักษรย่อคัมภีร์ในพระพุทธศาสนา

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้ข้อมูลอ้างอิงจากพระไตรปิฎก ภาษาบาลี และภาษาไทยฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระวินัยปิฎก

วิ.มหา. (ไทย) = วินัยปิฎก มหาวิภังค์ (ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ส.สพ.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	สฬายตนวรรค	(ภาษาไทย)
ส.นิ.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	นิทานวรรค	(ภาษาไทย)
ม.มู.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	มัชฌนิกาย	มูลปณณาสก์	(ภาษาไทย)
อง.ทสก.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	อังคุตรนิกาย	ทสกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.จตุกก.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	อังคุตรนิกาย	จตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
ที.ม.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ปา.	(ไทย)	= สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏิกวรรค	(ภาษาไทย)

หมายเหตุ

พระไตรปิฎกภาษาไทย การอ้างอิง ระบุอักษรย่อคัมภีร์ โดยระบุ เล่ม / ข้อ / หน้า หลัง อักษรย่อชื่อคัมภีร์ เช่น อง.จตุกก. (ไทย) ๒๑/๓๖/๘๘. หมายถึง อังคุตรนิกาย จตุกกนิบาต ภาษาไทย เล่ม ๒๑ ข้อ ๓๖ หน้า ๘๘. ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย